

Dinko DEDI : “NARODNE NOŠNJE HRVATSKE” U SRBU

Posted by Kresimir Date: Srpanj 15, 2016

etni ko partizanke razlike, koje su u po etku bile bezna ajne, zaoštrile su se tokom rata, da bi kasnije, kad je postalo izvjesno koja e srpska strana odnijeti pobjedu, bile eliminirane priklju enjem skoro svih etnika u partizanske redove. Da je Njema ka odnijela pobjedu, partizanske snage bi bile priklju ene etni kim redovima. Srbija je bila zastupljena na obje strane i za razliku od Hrvata koji su bili spremni iz ideoloških razlika jedni druge istrijebiti, Srbi su iz nacionalnih razloga bili spremni jedni druge spasiti.

„Ustanak naroda Hrvatske” u Srbu, ispravan je i lukavo imenovan nadnevak, jer je to bio ustanak naroda Hrvatske, odnosno srpskog naroda Hrvatske, srpskog etni kog i partizanskog naroda Hrvatske ili velikosrpskog naroda Hrvatske, s ciljem istrjebljenja hrvatskog naroda Hrvatske, uz pomo talijanskog naroda, koji je u, ve inom suhozemnim srpskim balkanskim aspiracijama, vidio priliku sa svoje apeninske maritimne aspiracije“

Balkanski brdski narod, koji nije bio sklon ni pranju a kamo li kupanju, nije vidio toliko vrijednosti u vodenim površinama, pogotovo ne u slanim vodenim površinama u kojima, kako re e Nikola Paši , ne možeš ni konje napojiti, pa je privla nim ispaio plan zauzimanja Hrvatske na dva fronta, srpskog sa istoka i talijanskog sa zapada.

Tripartitne operacije zapo ete u Srbu, predstavljale su po etak iš enja Hrvata iz Hrvatske i srpsko-talijanskog teritorijalnog razgrani avanja.

Pokušaj uklju enja hrvatskog kvislinškog faktora u proces nije uspio, jer su Srbi ubili Marka Oreškovi a, poslanog tamo s tim ciljem. Kažem “kvislinškog”, jer je hrvatska nacionalna ljevica u to vrijeme predstavljala internacionalisti ku skupinu sovjetskih kvislinga u Hrvatskoj, koji u po etku nisu bili kontaminirani velikosrpkim, tobože jugoslavenskim idejama (August Cesarec “Živjela sovjetska Hrvatska”).

Da bi korigirali taj nedostatak, koji ni Sovjetima nebi bio prihvatljiv, pretvoren je jedan bezna ajan slu aj bijega šake tih hrvatskih prosovjetskih ljevi ara u šumu Brezovicu kraj Siska, u tobožnji ustanak, kako bi službeni ratni redosljed ipak Hrvate stavio kao prve koji su u Hrvatskoj odgovorili na Staljinov poziv na otpor, raspadom sovjetsko-njema kog pakta i po etkom njema kog plana “Barbarossa”.

etni ko partizanke razlike, koje su u početku bile beznačajne, zaoštrile su se tokom rata, da bi kasnije, kad je postalo izvjesno koja će srpska strana odnijeti pobjedu, bile eliminirane priključenjem skoro svih etnika u partizanske redove. Da je Njemačka odnijela pobjedu, partizanske snage bi bile priključene etničkim redovima. Srbija je bila zastupljena na obje strane i za razliku od Hrvata koji su bili spremni iz ideoloških razlika jedni druge istrijebiti, Srbi su iz nacionalnih razloga bili spremni jedni druge spasiti. Proglašenjem hrvatskog režima kvislinškim u onoj mjeri u kojoj je pogodio njemačkim interesima, hrvatska partizanska strana se po istom aršinu može nazvati kvislinškom u toliko u koliko je pogodovala sovjetskim interesima i takvom ostala sve do 1948. i perioda Informbiroa.

Preferiranje “naroda Hrvatske” i tabuiziranje “hrvatskog naroda” ostalo je na snazi do današnjih dana, pa u svojoj predizbornoj kampanji Zoran Milanović ne izostavlja reći i da su “partizani Hrvatske” bili jedina vojska koju on izbere zvati svojom.

Zato Milorad Pupovac paradira po Srbu okružen ženama u “narodnim nošnjama Hrvatske”.

Dinko Dedi